

Žebrák a rolničky

Autor: Qark

Datum: 14. 12. 2005 13:31

URL: <http://www.qark.net/clanek/zebrak-a-rolnicky>

Dneska si tak v klidu stojím na zastávce autobusu a najednou před sebou zahlédnu klasického otrapu, který žebře peníze. Chodí od člověka k člověku a prosí o dvacku. Nikdo se nad ním však nechce zželet a tak došel až ke mně.

„Dobrý den mistře.“, lichotí mi, „neměl byste dvacku?“ „Jasně že měl.“, odvětim. Chlapík zavětrí, přejde na tykání a zaprosí: „A nedal bys mi?“ „Ne, proč?“, divím se. „No víš, já potřebuji peníze na vlak.“, zkouší otrapa ohranou písničku. „To je starý, zkus něco nového.“, povzbuzuji ho. Žebrák přistoupí blíž a mě ovane opilecký dech. „Víš, já hrozně piju“, sděluje mi úžasnou novinku. „Já taky, ale já si na to umím vydělat.“, nenechávám se zvykat já. Opilec to nevzdává a tasí se s další výmluvou: „Ale já беру malej důchod a tak nemám žádný peníze.“ „Kolik bereš“, informuji se. „Jenom tři tisíce.“, svěřuje se mi s pláčem. „Tak to je slušný, když to vydělíme počtem dní v měsíci, tak mi vychází asi stovka na den. Za 80kč si můžeš koupit půllitr rumu a za zbytek třeba dvacet rohlíků. To docela ujde, ne?“ Chlapíkovi to viditelně bere vítr z plachet a tak přeřazuje na jinou kolej. „Všude kolem nás jsou mimozemšťani.“, sděluje mi šeptem tajemství. „Já vím, to je taky starý.“, pokud nevymyslíš něco nového, tak ti nic nedám. Chlapík zmlkne a urputně přemýšlí.

Začíná mě to bavit. „Řekni mi nějakou básničku. Alespoň o dvou slokách.“, navádím ho, „Za nic ti prachy nedám, musíš se víc snažit.“ Z chlapa se kouří asi minutu a pak se přizná, že žádnou nezná. „Tak zazpívej písničku.“, pobízím ho dál. Žebrák se nadechne a já mu úplně vidím na očích, že se chystá zpívat něco jako „Co jste hasiči.“, to nechci. „Za chvíli budou Vánoce, tak zkus nějakou vánoční.“, popichuji ho raději. Když neví jak začít, navrhuji Rolničky a chlapík najednou docela nečekaně opravdu začne zpívat, „Rolničky, rolničky...“ Lidi kolem se otáčejí a on zpívá, jak nejlíp umí. Dokonce zjišťuji, že zná víc slok, než já a vypadá to, že ho to i baví. Skvělý zážitek.

Vytahuji z kapsy drobné, něco přes třicet korun, podávám mu je. Chlapík uctivě poděkuje a mizí tak rychle, že po něm zůstane jen lihový opar ve vzduchu. A to je škoda, když jsem se podíval na lidi kolem, kteří nás pozorovali, vsadil bych se, že za jeho výkon by mu byl každý ochotný nějaké ty peníze dát. Jen za hloupé lži a za trapné báchorky dneska nikdo platit nechce. Snad se alespoň trošku poučil.